

Ще ▾

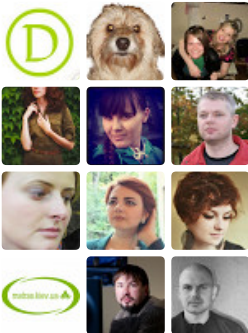
Створити блог Вхід

Кирилівські читання

Google+ Followers

Ігор Дудник

Додати до кіл

Я в колах такої кількості користувачів: **147**

[Переглянути всі](#)

Загальна кількість переглядів сторінки

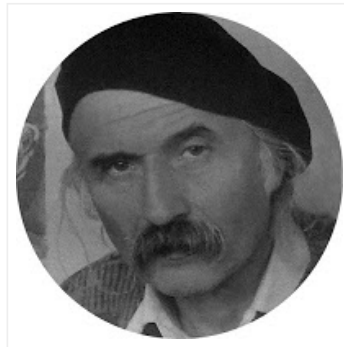
86913

Мітки

- бібліографія (1)
- Болгарія (1)
- Венеція (3)
- виставки (1)
- Вукович (2)
- Гніздовський (2)
- гражданка (11)
- Гринь Іванович (1)
- Гранжон (1)
- друкарня (4)
- Дюрер (1)
- Загальне (1)
- ілюстрація (5)
- ініціали (2)
- інкунабули (1)
- інша кирилиця (8)
- Київ (14)
- класифікація (3)
- конкурс (1)
- Конончук (1)
- латиниця (8)
- лігатури (1)
- Луцьк (1)
- Львів (1)
- міфи (1)
- мова (2)
- Нарбут (7)

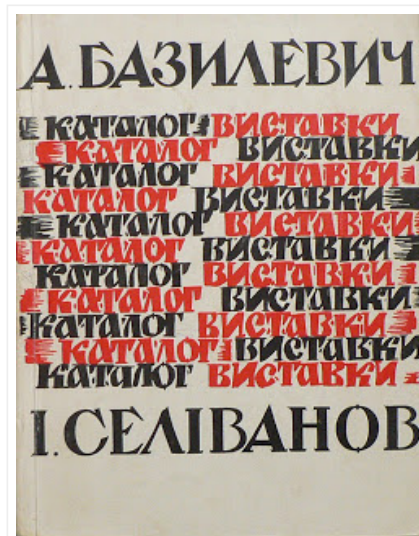
субота, 14 вересня 2013 р.

Ранній Юрчишин

Ми часто говоримо про почерк чи шрифт Володимира Юрчишина. Він знайомий нам по виданням «Мистецька спадщина Івана Федорова», «Каталог стародруків, виданих на Україні», і звичайно ж за «Літописом Руським», за який Володимир Іванович у 1990-му отримав Шевченківську премію. Але потім був ще «Літопис Величка», оформлений у такому ж стилі, але з написами, що нагадували вже не давньоруські, а староукраїнські, козацькі написи. А якщо ми придивимося до написів у виданні «Мистецька спадщина Івана Федорова», то побачимо що це вже третій шрифт. Почерки Володимира Юрчишина, знайомі нам почерки — це тема окремої статті. Зараз же ми би хотіли поговорити про незнайомого нам Юрчишина, про те яким він був протягом 1960-их років. Ми оглянемо роботи Володимира Івановича того періоду і спробуємо зрозуміти, яким шляхом прийшов Юрчишин до своєї творчої манери.

У 1957 році 22-літній Володимир Юрчишин закінчує Український поліграфічний інститут у Львові. Напевно, відразу після завершення навчання художник починає працювати в книжковій графіці, але його робіт кінця 1950-их нам відшукати поки що не вдалося. Найбільш рання, відома нам на сьогодні, шрифтова робота Юрчишина датована 1961 роком. Це обкладинка і титул до каталогу виставки робіт українських графіків Анатолія Базилевича та Івана Селіванова.

- нові книги (4)
- орнамент (2)
- Острог (1)
- писемність (7)
- посилання (1)
- Простір літер (1)
- реконструкція (1)
- рецензії (6)
- Рим (1)
- рукопис (2)
- Русконі (1)
- Скорина (4)
- Стрядин (1)
- сучасність (17)
- термінологія (4)
- український стиль (2)
- Федоров (2)
- фестиваль (3)
- Хоменко (1)
- хроніка 2013 (3)
- XX ст. (11)
- цікаве (7)
- Чебанік (1)
- читання-2013 (3)
- шрифт (22)
- шрифтові каталоги (1)
- що читати (9)
- щорічник (1)
- Юрчишин (3)
- XV ст. (1)
- XVII ст. (9)

Популярні публікації

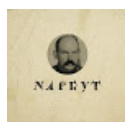
Шрифт
«Калина» і
шрифтова
спадщина
Георгія Нарбута

Одинадцятого червня, 2014 року найбільша шрифтова інтернет-крамниця Myfonts поповнилася українським шрифтом «Калина», який випустила ль...

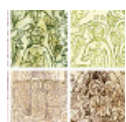
Сучасний
український
шрифтовий
дизайн

Український шрифтовий дизайн нової доби, прийнято розпочинати з Г. Нарбута та В. Кричевського, тобто з початку XX століття, лишаючи, на жаль...

Нарбут (5
майстрів
українського
шрифтового
стилю)

Продовження (початок тут) Оглядаючи творчу спадщину Георгія Набути, важко усвідомити, що все це він зробив за якихось 10-15 років. А ...

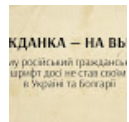
Венеціанські
джерела
київських
стародруків

У написах прізвищ художників ми бачимо буквальне наслідування літер Георгія Нарбута. В інших написах, і особливо в декорі до них, можемо помітити стилізацію під дереворит. У роботі наступного, 1962 року — книзі «Українське народне мистецтво», бачимо що художник пішов далі, тут він уже не наслідує нарбутівський шрифт буквально, а по-своєму інтерпритує його.

Викладаю свою доповідь в київській «Просвіті» 22 листопада 2012 року: За кілька років ми відзначимо ювілейну дату – 400-ліття зас...

Гражданка — на выход!

Почему российский гражданский шрифт до сих пор не стал своим в Украине и Болгарии. Данная лекция была прочитана на украинском языке 19...

Класифікація шрифтів

Чому, власне, так важлива ця класифікація шрифтів? Для чого вона пересічному дизайнеру? Це чудово можна зрозуміти, розглянувши наступну схем...

5 майстрів українського шрифтового стилю: Нарбут, Гніздовський, Юрчишин, Хоменко, Чебанік

Ми поговоримо сьогодні про український шрифтовий стиль, і про художників які його створили. Про Майстрів з великої літери, про художників...

Київ XVII ст. у малюнках Вестерфельда

Абрагам ван Вестерфельд — придворний художник литовського гетьмана Януша Радзивілла перебував у Києві в 1651 році, де зробив чимало за...

Архів блогу

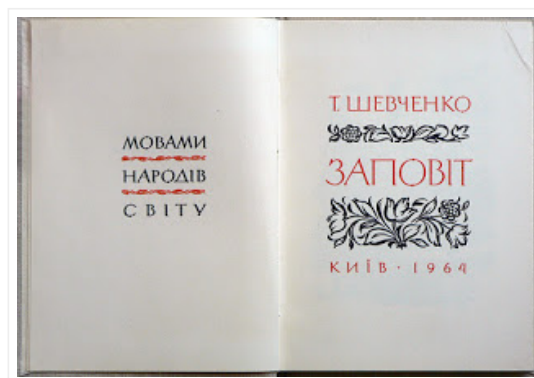
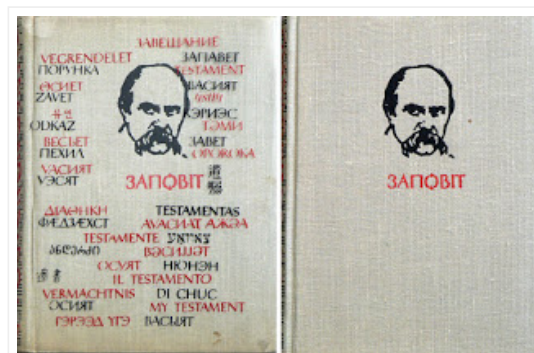
- ▶ 2018 (1)
- ▶ 2017 (1)
- ▶ 2016 (5)
- ▶ 2015 (4)
- ▶ 2014 (6)
- ▼ 2013 (24)
 - ▶ грудня (1)
 - ▼ вересня (3)
 - Книгознавча періодика
 - Хто в сучасній Україні займається шрифтом та каліг...

Ранній Юрчишин

- ▶ серпня (1)
- ▶ липня (1)
- ▶ червня (2)
- ▶ травня (3)
- ▶ квітня (4)
- ▶ березня (2)
- ▶ лютого (4)
- ▶ січня (3)

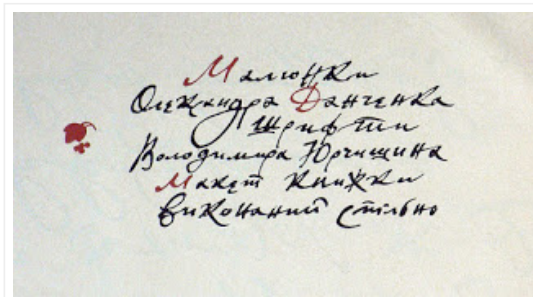
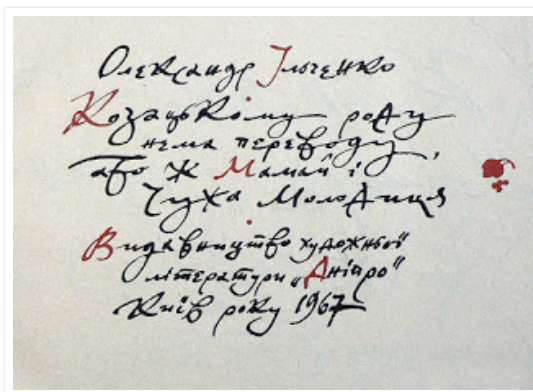

Ще один приклад зі шрифтами цього ж типу у виданні 1964 року. Тут присутній також цікавий елемент книжкового дизайну: друк на прозорій плівці, яка є суперобкладинкою:

А нижче бачимо вже абсолютно інший підхід — стилізація під скорописний напис, що не надто характерно для В. Юрчишина, і якби не було підпису, руку художника було би досить важко впізнати:

► 2012 (55)

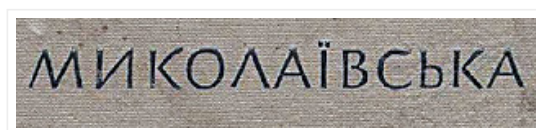
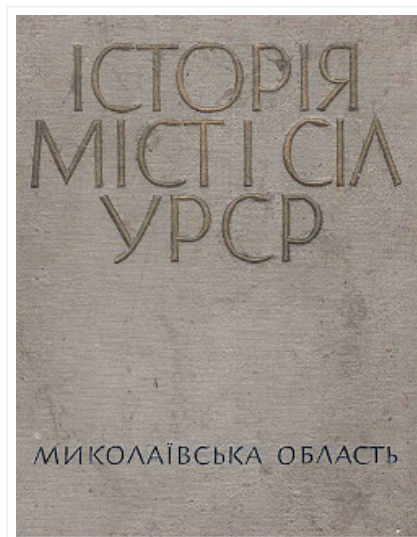
Ще одна не надто впізнавана робота Юрчишина: шрифти до збірника «Книга і друкарство», що вийшов у 1965 році:

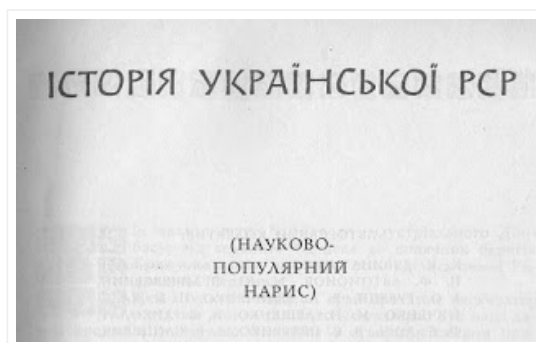

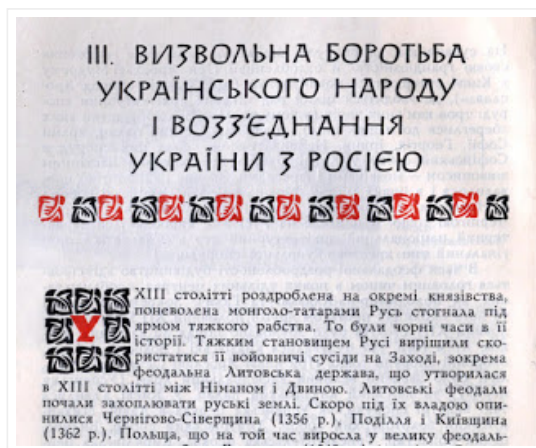
У титулі бачимо буквальну репліку до кирилівських стародруків у прийомі вживання орнаменту між літерами, а також ініціалах. Але написи заголовків — це вже абсолютно оригінальне, авторське рішення. Буквальних аналогів у стародруках ми не знайдемо. Але що цікаво! Ці написи безпосередньо асоціюються саме зі стародруками.

Наступна шрифтова робота В. Юрчишина, яку ми би хотіли розглянути, це шрифт для багатотомного видання «Історія міст і сіл України», що видавалося протягом 1960-их років. Бачимо фактично традиційний некарбований шрифт, але він має якийсь кирилівський присмак, що ледь вгадується, і в трикутному Л, і у невеличких виносках И, і у ледь помітних заламах О та С, і у чудовому К:

У роботі 1967 року, шрифтах до книги «Історія Української РСР» Володимир Іванович розвиває цей напрям: і заломі стають помітнішими, і ритм чіткішим:

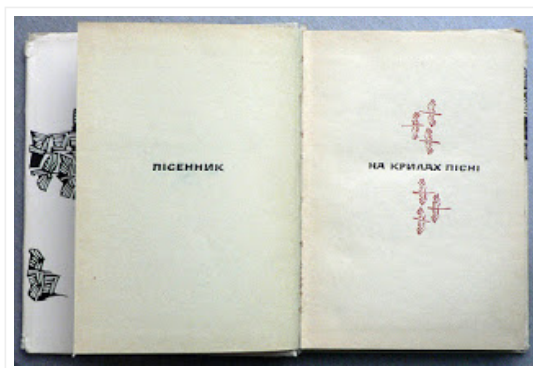
Також варто звернути увагу, на те як художник працює з модульним орнаментом, так само як старі кирилівські друкарі. До речі, Володимир Іванович був добре знайомий зі знавцем стародруків професором Павлом Поповим, незадовго до смерті якого у 1971 році виконав для нього екслібрис:

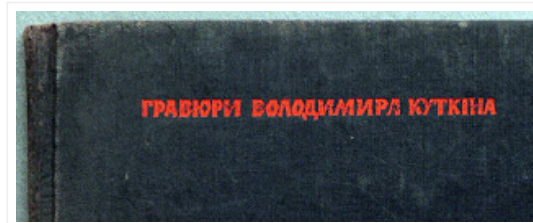
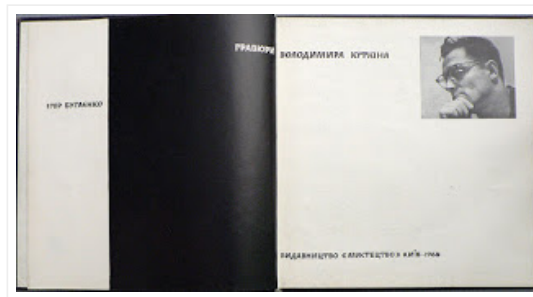

Інший напрямок шрифтових робіт В. Юрчишина — стилізація під дереворити:

Хоча, чому стилізація? Можливо то і були, власне дереворити.
Далі бачимо кілька робіт кінця 1960-их років виконаних у подібній манері:

І от нарешті у обкладинці 1970 року бачимо вже відомого нам Юрчишина:

Наступна обкладинка, 1971 року це вже класичний, добре знайомий нам Володимир Юрчишин:

Цей шрифт, у впізнаваній манері Володимира Івановича налічуватиме близько десятка варіацій. Одна з них, якою оформлене видання 1989 року «Літопис Руський» отримає Шевченківську премію. Але про це все ми поговоримо у другій частині нашого огляду. Зараз же хочемо ще раз зазначити, що Володимир Юрчишин прийшов до своєї майстерної шрифтової манери не відразу. Перед тим було десятиліття творчих пошуків.

Далі буде...

Опубліковано **Ігор Дудник** о 19:28Мітки: **сучасність**, **XX ст.**, **Юрчишин**

2 коментарі

Google+

Додати коментар як Kostoprav UA

Найпопулярніші коментарі ▾

Ігор Дудник 4 роки тому - Для всіх**Ранній Юрчишин**

Ми часто говоримо про почерк чи шрифт Володимира Юрчишина. Він знайомий нам по виданням «Мистецька спадщина Івана Федорова», «Каталог ста...

· Відповісти

Andriy Che через Google+ 4 роки тому (відредаговано) - Для всіх
молодий та гарний **#Юрчишин**

· Відповісти

[Новіша публікація](#)[Головна сторінка](#)[Старіша публікація](#)Підписатися на: [Дописати коментарі \(Atom\)](#)Тема "Прості шаблони". На платформі [Blogger](#).